

Den elegante, den ekspressive og den elskelige

Eskær Trioen med tre klassiske værker hos Kammermusik Odense.

Mikael Krarup,
kultur@jfmedier.dk

KLASSISK: Der er ikke så langt fra barokkens trio-sonater til fader Haydns klavertrioer. Og dog: en langt højere grad af frihed og fylde i den temasættende klaverstemme er oftest særdeles hørbar, bl.a. i det første værk ved eftermiddagens koncert med Eskær Trioen, Haydns "Klavertrio i g-mol" fra 1793. Elegant, knitrede og munter dansant i ydersatserne, og som passende kontrast, en rolig og reflekterende adagio-sats. Klaveret spiller hovedrol-

len, markerer sig tydeligt, og Charlotte Thaning forstod så flot at påtage sig dette stykke "arbejde", loyalt fulgt af de to strygeres akkompagnement. Men det må indrømmes, at Eskær-trioens særdeles håndfaste tilgang til værket fik noget af elegancen og poesien til at fordufte. Især i tredjesatsen syntes strygerne at erobre terræn med en forceret og voldsom effekt til resultat.

Det kraftfulde og temperamentsfulde passer meget bedre til Brahms. Hos ham er de tre instrumenter i høj grad ligeværdige med-

og modspillere, måske netop mest hørbart i store dele af "Klavertrio nr. 2 i C-dur", opus 87 fra 1882. Her tager violin og cello tæten, men klaveret lader sig nu ikke bare koste rundt med. Det finder hurtigt sin egen stil, og i næsten duel-agtig form dystes der på tema- og melodi-hittepåsomhed. Ekspressivt og dramatisk er det, men igen blev den overgearede styrke og volumen, som trioen spiller med, medvirkende til at nuancerne i værkets opbygning og i tematikken gik fløjten, fra førstesatsens "allegro moderato", henover an-

dantens iltre midterstykke til de to sidste satsers næsten symfoniske ekspressivitet. Til gengæld var det en fornøjelse at lytte til de tre musikeres evne til at skabe variation i de enkelte satsers indre liv.

Koncerten afsluttedes med Mendelslehns "Klavertrio nr. 1 i d-mol" opus 49, skrevet i 1839, om hvilken Schumann skrev: "En elskelig komposition, som også vil glæde fremtidens børn og børnebørn". De fyldte søndag eftermiddag den akustisk særdeles velegnede sal i Odense Valgmenighedskirke, og kunne sikkert alle bekræfte

Schumanns vurdering. D-mol-trioen er et stykke charmerende, melodøst og skærsommernatsagtigt musik, ja elskeligt. Klaveret spiller her en væsentlig rolle med violin og cello som tro væbnere, de er med på legen. De sangbare temaer stod markant frem, hvilket må tilskrives Julie og Emilie Eskærs samt Charlotte Thanings gedigne fornemmelse for den gode melodi, men så sandelig også Mendelslehns tæft for det melodøse. Scherzoens alfemylder og midsommermystik skabte fin kontrast til andensatsens inderlige sang,

og med den tempofyldte finalesats blev der sat et eftertrykkeligt punktum for en helstøbt fortolkning af dette værk. En i sandhed klassisk klassisk koncert.

KLASSISK

★★★★★★

Odense Valgmenighedskirke, søndag 10. februar 2019.

ESKÆR TRIOEN: Julie Eskær, violin, Emilie Eskær, cello, og Charlotte Thaning, klaver.

ARRANGØR: Kammermusik Odense.

